Maandag, 12 Januari 1942

DAGBLAD

59ste Jaargang, No. 3499

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)

Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.

Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Japs invaderen N.O. Indië.

Japanners veroveren Tarakan.

Russen ver vooruit.

Katholieke scholen in Oostenrijk moeten dicht.

„TWEE JAAR GELEDEN".

12. Russische vliegtuigen bombardeerden Abo, Lahti en Helsinki in Finland.

13. Britse vliegtuigen wierpen strooibiljetten uit boven Duitsland. Zij vlogen tot Wenen en Praag.

14. Moskou protesteerde bij Zweden en Noorwegen tegen de materiële hulp dezer Staten aan Finland.

15. Drie Britse duikboten kwamen tot zinken tijdens een aanval op Helgoland.

16. Het Canadese Parlement opent de debatten over de ondoelmatigheid van de oorlogvoering. De toestand van de Canadese soldaten wordt meer dan schandelijk genoemd.

17. Zware sneeuwstormen en hevige koude belemmeren de krijgsverrichtingen tussen de Russen en Finnen.

18. Bermuda wordt een censorpost, waar alle post van de Transatlantische luchtdienst onderzocht wordt. Het eerste vliegtuig, dat onderzocht werd, was de Amerikaanse Clipper.

DAGORDER VAN GENERAAL WAVELL.

Generaal Archibald Wavell, Commandant van de strijdkrachten der Geallieerde landen in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, verklaarde: „Het gevaar is dichterbij gekomen en een zelfs grotere inspanning wordt gevergd van Indië's strijdkrachten en oorlogsindustrieën."

Dit werd door Wavell gezegd in een afscheidsdagorder tot de strijdkrachten, die in Brits Indië onder hem dienden (New Delhi, (AP) 11.1).

ROOSEVELT CONFEREERT MET LITVINOFF.

Roosevelt confereerde met Maxim Litvinoff den Sovjet-Ambassadeur. Na de bijeenkomst ontbood de President Generaal George Marshall. Hoofd van de Generale Staf. Er is niet bekend wat de reden is voor het bezoek op Zondag aan het Witte Huis door den Russischen Ambassadeur (Washington, (AP) 11.1).

CRITIEK VAN GOEBBELS.

De Zwitserse en Zweedse houding ten opzichte van het Russisch-Duitse conflict werd scherp becritiseerd door Goebbels in een artikel in het weekblad „Das Reich", welk door den Berlijnsen correspondent van het Zürichse blad „Die Tat" werd doorgegeven. De Reichs Minister beschuldigde de pers van de twee landen ervan „met genoegen" de nederlagen aan het Oostfront te beschouwen en voegde daaraan toe: „Het is juist in deze twee landen, dat er reden bestaat te beven voor een Duitse nederlaag, waardoor geheel Europa zou moeten worden blootgesteld aan een nieuwe Mongoolse aanval." Goebbels zeide: „Indien de twee landen niet wensen te vechten voor de Duitse overwinning, behoren zij er tenminste voor te bidden" (Bern, (AP) 10.1).

DUITSE DRUK OP PÉTAIN.

Door de Associated Press worden berichten ontvangen uit gewoonlijk betrouwbare bronnen in het buitenland, dat de Duitsers hevige druk uitoefenen op Henri Philippe Pétain om de relaties met de Verenigde Staten ogenblikkelijk af te breken. Dit werd gemeld door een bekwamen waarnemer. die pas uit Vichy vertrok en die te kennen gaf, dat de Duitsers hopen daarmede Vichy's weerstand aan de nazie-plannen voor Frankrijk in de „nieuwe orde" te breken. Gemeld wordt, dat de toenemende spanning onder het Franse volk zelf eerder de kern is van de moeilijkheden dan de houding van de leiders in de respectieve hoofdsteden. Deze spanning werd afgebeeld als ontstaande uit verschillende factoren, waaronder het feit, dat de Duitsers nog steeds een millioen Franse oorlogsgevangenen vasthouden, wier afwezigheid een diepe wrok veroorzaakt onder hun families. Verder wordt het voedsel-tekort toegeschreven aan de Duitsers, terwijl kwaad bloed gezet wordt door de strenge maatregelen van de Duitse bezettingstroepen als represaille tegen de Fransen.

Alzo vertegenwoordigt Pétains weerstand slechts een weerspiegeling van het merendeel der opinie in Frankrijk (New York, (AP) 11.1).

CIANO NAAR BUDAPEST.

De radio van Parijs deelde mede, dat de Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Galeazzo Ciano, van plan is binnenkort naar Budapest te gaan. Men herinnert zich, dat de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken Joachim von Ribbentrop pas een bezoek gebracht heeft aan de Hongaarse hoofdstad (Londen, (AP) 10.1).

BRITSE VROUWEN IN NATIONALE DIENST.

Groot Brittannië's eerste vrouwelijke dienstplichtigen werden heden geregistreerd voor nationale dienst. De meisjes-klasse 1921 omvat ongeveer 350.000, die waarschijnlijk aan het einde van de maand voor de dienst zullen worden opgeroepen (Londen, (AP) 10.1).

GRIEKSE KINDEREN NAAR TURKIJE?

De Turkse en Griekse autoriteiten pogen regelingen te treffen voor het transporteren van 50.000 hongerende kinderen van Griekenland naar Turkije om voor de duur van de oorlog bij Turkse families te worden ondergebracht (Istanbul, (AP) 10.1).

NIEUWE DUITSE VLIEGMOTOR.

De Duitse radio zeide, dat de Duitsers een nieuwe vliegtuigmotor hebben uitgevonden, „die de meest perfecte en sterkte is, welke er bestaat." Deze motor zou een extra gering olieverbruik hebben. Hieraan voegde de radio toe, dat de motor pas in massa-productie gezet is en thans wordt aangebracht aan de laatste vliegtuigmodellen (Londen, (AP) 10.1).

RUSSEN VERDER WESTWAARTS.

Tass deelde mede, dat aan het Westelijk front onder druk van Generaal Zakjarkins troepen de Hitleristische regimenten verder naar het Westen terugtrekken en op hun weg hopen lijken achterlaten.

De wegen, waarlangs zij zich terugtrokken, lijken op enorme begraafplaatsen. In een enkele dag doodden de Russische troepen bijna 600 Duitse soldaten en officieren en veroverden zij een grote buit. Het offensief voortzettende dreven de Russen wiggen in de Duitse linies. De vijand liet daarbij vele honderden doden achter. 22 Bevolkte plaatsen werden bevrijd van de Duitse indringers, waaronder het districtcentrum Detching. De vijand verbrandt de dorpen en poogt het Russisch offensief tegen te houden. Ook vernietigt hij bruggen en legt mijnen op de wegen, terwijl hij troepen in hinderlaag achterlaat, die bewapend zijn met automatische geweren (Moskou, (AP) 10.1).

FINNEN TEGENOVER RUSSEN.

De Britse radio zeide, dat volgens berichten uit Moskou, de Finnen thans alleen het hoofd moeten bieden aan de Russische strijdkrachten, waardoor te kennen wordt gegeven, dat de Duitse strijdkrachten uit Finland zijn gehaald. Andere berichten uit Moskou delen mede, dat de Finnen verdreven werden uit twee belangrijke spoorweg-centra en sterk gefortificeerde bergposities (New York, (AP) 11.1).

NIEUWE SOVJET-VEROVERINGEN.

Het Russische communiqué luidt als volgt: „Op 11 Januari zetten onze strijdkrachten in enkele sectoren van het front de opmars voort, de Duitse weerstandscentra flankerende en vernietigende. De vijand leed hevige verliezen in manschappen en materiaal. Onze troepen bezetten een aantal plaatsen, waaronder de stad Lyudinovo en het belangrijke spoorwegknooppunt Tikjonovo Pustyn. Op 10 Januari werden 11 Duitse vliegtuigen vernield. Wij verloren 2."

Lyudinovo ligt op 40 mijl recht ten Noorden van Bryansk. Tikjonova ligt enkele mijlen ten Noorden van Kaluga.

Een aanvullend Russisch communiqué luidt als volgt: „Op 10 Januari vernietigden eenheden van onze luchtmacht 100 vrachtwagens met troepen en oorlogsmaterialen, 75 wagons met ammunitie, 1 loograven mortieren-batterij, 2 luchtafweerstellingen; een spoortrein werd in brand gezet en een bataljon vijandelijke infanterie, welke gedeeltelijk vernietigd werd, werd uiteengeslagen.

Bij de bezetting van Mosalsk vernietigden onze troepen 2 bataljons van een Duits regiment infanterie. Onze troepen namen hierbij een aantal officieren en manschappen gevangen en veroverden een kostbare buit, waaronder 20 kanonnen, 71 vrachtwagens, 25 tractors en verschillende duizenden granaten. Aan het Westelijk front brak onze cavalerie bij een succesvolle aanval door de zich terugtrekkende Duitse troepen heen. In 5 dagen tijds bevrijdde men 63 bewoonde plaatsen (Moskou, (AP) 11.1).

KUALA LUMPUR IN JAPANS BEZIT?

De officiële Japanse radio deelde mede, dat volgens Japanse veldberichten uit Malakka de Britse strijdkrachten de defensielinies in het gebied van Kuala Lumpur hebben verlaten en hebben toegestaan, dat de Japanse strijdkrachten zonder tegenstand de stad konden binnenrukken (Tokio, (AP) 10.1).

DE GEVECHTEN OP MALAKKA.

Britse Imperiale troepen vochten voor Singapore langs een ongeregelde bewegelijke linie, variërende van 160 tot 200 mijl ten Noorden van deze eilanden-sterkte. Vechtende om de strijdkrachten te reorganiseren na te zijn teruggevallen voor het met tanks uitgevoerde offensief, gesteund door Japanse infanteristen, gaven de Britten geen officieel verslag over de voortgang van de strijd. Het communiqué handelde geheel over luchtactiviteiten en zeide, dat de verdedigende vliegtuigen de patrouille- en verkenningstochten voortzetten en dat Japanse piloten de spoorwegcentra en bases bestookten.

Het laatste officiële bericht over de Britse posities werd gegeven in het communiqué van Zaterdag, welk zeide, dat de Imperialen terugvallen na een der meest bloedige gevechten van de oorlog langs de rivier Slim op 40 mijl ten Noorden van Kuala Lumpur en 220 mijl ten Noorden van Singapore. Het is echter bekend, dat de Japanners $^2/_3$ van het Malakka schiereiland bezet hebben of tot die afstand zijn doorgedrongen en ongeveer 50 mijl voortgang maakten in de vijfde week van de oorlog. De Japanners plaveidden de weg voor deze machtige aanval door krachtige bombardementen, beschietingen van de wegen, spoorwegstations en rollend materiaal, voorraadbases en andere belangrijke punten achter de Britse linies. Tenslotte zonden zij op 8 Januari 12 ton tanks langs de hoofdwegen recht op de Britse linies in.

De Raf brengt de oorlog tot diep binnen vijandelijk gebied in hard toeslaande aanvallen op Japanse vliegvelden, scheepvaart, landingsterreinen en voorraaddepôts. Japans vliegtuigen bevonden zich haast elke nacht boven Singapore in de afgelopen week, doch werden op grote hoogte gehouden door de luchtverdediging.

De Japanse bommen veroorzaakten weinig schade en slechts enkele ongevallen. De autoriteiten dringen er voortdurend op aan bij de burgerbevolking om voorzorgsmaatregelen te treffen en de defensie-maatregelen te perfectioneren, nu heviger luchtaanvallen verwacht worden.

Hoewel de Britten veel grondgebied en economische weelde verloren in de laatste 5 weken, wezen de waarnemers er op, dat in enkele opzichten de verdedigers zich in een ietwat betere positie bevinden dan tevoren, in aanmerking nemende de numeriek sterkere vijand.

Zij hebben thans een kustlijn van 600 mijl minder om te bewaken en te verdedigen. Het geleidelijk naar het Zuiden spits toelopende Malakka schiereiland stelt hen ook in staat de linies van Oost naar West te verkorten, die sterke en lang tevoren gereed gemaakte posities verbinden, welke toegangswegen over land naar Singapore beheersen. De lange kustlijn was een der nadelen voor de Britten, aangezien zij vele punten met kleine strijdkrachten moesten bewaken. Elke keer als zij zich terugtrokken naar sterke posities, werden zij in de flank aangevallen door Japanse landings- en filtreringsgroepen, die sterker waren dan de strijdkrachten, welke de vele belangrijke punten moesten bewaken (Door C. Yates McDaniel, Singapore, (AP) 11.1).

Het nieuws van vandaag.

Wat Zaterdag verwacht werd, is Zondag begonnen; namelijk de invasie van Nederlands Oost Indië. Al zijn de belangrijkste gebieden nog niet aangevallen, toch hebben de Japanners reeds troepen doen landen op Tarakan en de Minahassa (blz. 3).

Tarakan is een eilandje aan de Oostkust van Borneo. Het is rijk aan petroleum — hetgeen de Japanners natuurlijk nodig hebben — met een belangrijke winplaats van de Bataafse Petroleum Maatschappij.

De Minahassa ligt in het Noorden van Celebes en is een onderafdeling van de afdeling Manado met de hoofdplaats Manado (meer dan 300.000 inwoners). De Minahassa is het dichtstbevolkte gebied der Buitengewesten met ongeveer 64 personen per km² (Nederland 257). Langs de kust is de inheemse bevolking zeer gemengd, doch bestaat in de binnenlanden vrijwel uitsluitend uit Minahassers, in 8 stammen verdeeld, die tezamen vijf talen spreken.

De strijd op Malakka vormt thans een der meest bloedige slagvelden in de oorlog. De Britten zijn nog steeds in het nadeel en de Japanners beweren al, dat zij Kuala Lumpur bezet hebben (blz. 1).

In Rusland veroverden de Sovjets de stad Lyudinovo op 40 mijl ten Noorden van Bryansk. De Russen hebben alzo een flinke wig gedreven in de richting van de linie Smolensk-Bryansk (blz. 1).

Over wat in Burma langs de beroemde Burmaweg plaats vindt, telegrafeerde de AP-correspondent Daniel de Luce. Zijn verslag staat op blz 3.

Graaf Galeazzo Ciano, door zijn huwelijk met Edda Mussolini schoonzoon van den Duce en Minister van Buitenlandse Zaken van Italië, schijnt ook al naar Budapest te willen, nadat Joachim von Ribbentrop er pas geweest is. De nazies en fascisten schijnen wat in hun schild te voeren en zeker vermoeden wordt gewekt nu Duitse vliegtuigversterkingen naar het Middellandse Zeegebied gezonden worden (blz. 3).

Op ongewone tijd ontving President Roosevelt den Russischen Ambassadeur en kort daarna Generaal Marshall, Hoofd van Noordamerikaanse Generale Staf (blz. 1).

Hedenmorgen werd op plechtige wijze de viering van het Eeuwfeest der Zusters ingezet. Z. H. E. de Apostolisch Vicarius sprak ter gelegenheid daarvan. Hierover op blz. 2.

De afgelopen Week.

Gelijk in ons vorige overzicht de rede van Premier Winston Churchill de belangrijkste gebeurtenis was, zo is in de Afgelopen week de speech van President Roosevelt het hoogtepunt geweest van hetgeen zich heeft voorgedaan. Gelijk wij reeds op deze zelfde plaats in ons blad zeiden, hebben de woorden van Roosevelt allen landen en volken, die voor de vrijheid en de rechtvaardigheid strijden een hart onder de riem gestoken en ons weer met nieuwe moed de toekomst doen inzien.

De rede van President Roosevelt zal echter ook grote invloed hebben uitgeoefend op onze vijanden . en op onze uitgesproken vijanden niet alleen, doch ook op de Regering van Vichy, die toch liever niet onder Duitse heerschappij zou wensen te zitten. En wat zou de positie van Vichy meer hebben kunnen steunen op dit ogenblik dan de woorden van den Amerikaansen President?

Sedert het Westelijk halfrond aan de oorlog ging meedoen, voelde de Franse Regering in Vichy alsof haar een nieuw leven werd ingeblazen.

Frankrijk heeft steeds een groot ontzag gehad voor de macht van de Verenigde Staten. Daar zit immers het geld...

Is Frankrijks hoop op verlossing herleefd?

Men herinnert zich nog wel hoe Premier Paul Reynaud kort voor de capitulatie van Frankrijk met wanhopige stem een beroep deed op President Roosevelt, hoewel de Verenigde Staten toen helemaal niet in oorlog waren. Het was toen helaas te laat en Frankrijk, dat niet voldoende vertrouwen had in zijn bondgenoot Groot-Britannië, gaf zich over aan den Veroveraar. Nu zijn de Verenigde Staten echter in oorlog en alle hoop der Fransen is gevestigd op het grote land aan de overzijde van de Oceaan. Klaarblijkelijk heeft de Noordamerikaanse Ambassadeur Leahy ook steun beloofd, omdat de Verenigde Staten zien, dat deze hulp wel eens goede resultaten zou kunnen opleveren. Daar is Frans Noord-Afrika en daar is de Franse Vloot, nog sterk met haar 4 slagschepen, 14 vliegdekschepen, 53 torpedojagers en 59 duikboten.

Ook is het niet onwaarschijnlijk, dat de Vichy-mannen eindelijk hebben ingezien, welke kans Duitsland maakt.

In Rusland gaat de terugtocht van de nazies sneller en op de Krim lopen zij zelfs gevaar een geheel legercorps te verliezen.

Dan hebben de Russen bovendien weer een offensief tegen Finland ingezet, dat voorlopig ten doel heeft de inlaatweg voor materialen, die te Murmansk aankomen, vrij te maken, doch te zijner tijd een poging kan blijken te zijn om Finland onder de voet te lopen en Noorwegen binnen te vallen. In verband hiermede zouden ook de Britse aanvallen op de Noorse kust kunnen worden gezien.

Een gezamenlijke invasie van Noorwegen door Britten en Russen in de komende lente zou dan een goede kans van slagen hebben, al geeft een der hoogste militaire autoriteiten op Curaçao met wien wij deze zaak bespraken, den Britten weinig of geen kans voor een invasie.

De zenuwenoorlog.

Intussen doen hardnekkige geruchten de ronde omtrent onenigheid in het Reich, waarbij Hitlers Generaals zich van hem zouden pogen te ontdoen.

— Hoe mooi deze geruchten echter ook mogen schijnen, moeten deze toch beschouwd worden als deel uitmakende van de zenuwoorlog tussen de Geallieerden en de As waaraan thans ook de Verenigde Staten zijn gaan meedoen. Als bron voor de anti-totalitaire propaganda speelt dit land thans een hoofdrol in de oorlogvoering, gelijk wij elke avond door de radio kunnen horen.

De Noordamerikaanse President heeft in zijn rede ook gewag gemaakt van de vereende inspanningen van alle gecombineerde landen, welke eenheid van actie zo sterk tot uiting gekomen is bij het bezoek van den Britsen Premier aan Washington. Nog was Churchill niet vertrokken of in het Verre Oosten was reeds een vereend Geallieerd commando gevormd met aan het hoofd Groot-Brittannië's vermaardsten Generaal Archibald Percival Wavell.

Als zetel van dit commando werd Nederlands Oost-Indië gekozen, waar de Britse Generaal niet alleen Britse, doch tevens Noordamerikaanse en Nederlandse Staf-Officieren te zijner beschikking heeft.

Op Java leidt dit commando de militaire operaties in Burma, Malakka, de Philippijnen en tenslotte Nederlands Oost Indië zelf.

De houding van Australië.

Opmerkelijk is het dat Australië er niet in is vervat, hetgeen zou kunnen doen vermoeden, dat men voorlopig nog geen gevechten op het Australische vasteland verwacht of dat Australië als Werelddeel zijn eigen commando zal blijven behouden.

Dit doet echter geen afbreuk aan de Geallieerde eenheid in het Verre Oosten, want zij het niet onder eenzelfde commando, toch zal Australië even goed blijven samenwerken in de strijd tegen Japan. En niet alleen zal Australië even goed blijven samenwerken, doch zelfs beter dan tevoren. Als bewijs daarvan kan de reis van Luitenant Gouverneur Generaal Hubertus van Mook gezien worden, die uitgebreide besprekingen heeft gevoerd met de Australische Regering.

Voor de samenwerking tussen Nederlands Indië en Australië is het belangrijk na te gaan waarin beide gebieden elkaar kunnen steunen en waarover de besprekingen van den Heer Van Mook dan ook voornamelijk zullen hebben gehandeld.

Wat Australië kan geven.

Australië zou aan Nederlands Indië kunnen verschaffen:

1. Steun ter zee, te land en in de lucht in geval van een aanval.

2. producten van zijn zware industrieën, zoals staal.
3. bepaalde bases aan zijn Westkust ten gebruike door de Nederlands-Indische vloot en luchtmacht tot verhoging der doeltreffendheid van patrouilles.
4. machines.
5. producten van geschoolde arbeid, welke thans in Nederlands-Indië niet verkrijgbaar zijn.
6. levensmiddelen, als meel voor het leger, en andere voedingsmiddelen waar de Europeanen in het algemeen behoefte aan hebben.
7. Bepaalde soorten munitie en wapenen (met inbegrip van vliegtuigen en vliegtuigmotoren); welke in Australië in grote hoeveelheden worden geproduceerd.

Wat Ned.-Indië kan geven.

Nederlands-Indië zou aan Australië kunnen geven:
1. Een frontverdedigingslinie, bestaande uit een keten van versterkte eilanden, parallel lopend met de æquator van Darwin naar Singapore, en een andere linie, rechthoekig op de eerste, lopend over de æquator naar Nederlands-Nieuw-Guinea.
2. een voortdurend gebruik van eilanden tussen Darwin en Singapore, welke van vitaal belang zijn voor het handhaven der verbindingen tussen de delen van het Britse imperium.
3. een krachtige economische steun, daar Nederlands-Indië's economische structuur gezond is.
Als deelgenoot in enig coöperatief schema, is Nederlands-Indië zeker geen financiële last.
4. de levering van hoog octaan vliegtuigbenzine, alsmede benzine van lager gehalte en olie. Het merendeel van Australië's behoeften komt uit Nederlands-Indië en het is noodzakelijk, dat deze leveranties verzekerd zijn.
5. vitale luchtbases, die ter beschikking kunnen worden gesteld van de met Nederlands-Indië samenwerkende Britse strijdmachten.
6. markten voor vele producten, en dan valt op het vlak van dit geweldige potentieel nog geen rimpeltje te bespeuren.

Tot nu toe ontbrak aan de samenwerking tussen Nederlands Indië en Australië nog het een en ander. Dit kwam vooral, omdat de economische factoren in Australië van volkomen andere aard waren dan in Indië en dit is vermoedelijk een der oorzaken, waarom de betrekkingen tussen de beide landen tot dusver niet beter werden ontwikkeld. Terwijl in Indië een zekere welvaart genoten werd door de oorlogstoestand, maakte Australië, dat met al zijn wol geen raad wist, een zekere depressie door.

Nu de strijd zich thans echter zo dicht bij Indië bevindt is de toestand geheel anders en zal er ook wel tijdelijk een eind komen aan Indië's welvaart. Dit was hoofdzakelijk te danken aan het feit, dat de Verenigde Staten veel Indische producten — vooral tin en rubber betrokken.

Nu het grote verschil in de economische structuur tussen de beide landen vrijwel geëlimineerd is door de nieuwe toestand zal de samenwerking des te gemakkelijker gaan en zullen beide landen de krachten verzamelen om het gevaar voor de algemene welvaart en vrede in het Oosten te vernietigen.

Met dankzegging aan God opent Curacao het Zusterfeest.

Magnifieke plechtigheid op Cour van Sint Martinusgesticht.

IN PREDICATIE BEJUBELT APOSTOLISCH VICARIUS GODS GOEDHEID TEN AANZIEN VAN DE CURAÇAOSE EILANDEN.

Werksters van de katholieke jeugd worden gehuldigd.

MEER DAN 1000 KINDEREN ZINGEN DE MISGEZANGEN.

Temidden van de saamgepakte menigten op de cour van het St. Martinusgesticht stond een altaar opgesteld. Aan de ene zijde zaten ongeveer 1200 kinderen, aan de andere zijde de ontelbare genodigden: Z. E. de Gouverneur van Curaçao met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters, vrijwel alle geestelijken van Curaçao, Pastoor Heijnsbroek van Bonaire (Pastoor Bartel van Aruba arriveerde eerst in de loop van de morgen), een onafzienbare schare van jubilerende Zusters uit alle delen van de missie toegestroomd, de Oversten van andere Zustercongregaties: Moeder Perpetua met assistenten van de Zusters van Breda, Moeder Christina met vier Oversten en assistenten van de Zusters van Schijndel, de Moeder Vicaria Candida en Priorin en assistenten van de Zusters Dominicanessen van Aruba, een schare van Fraters, waaronder Missie-Overste Frater Radulphus, Frère Directeur Alphonse van Aruba, Broeder Overste Juffermans van de Kruisvaarders van St. Jan met assistent, een keur uit de Curaçaose samenleving van alle vooraanstaande persoonlijkheden op sociaal, economisch commercieel, onderwijs- en ander gebied, hoofdambtenaren, vertegenwoordigers van katholieke instellingen, een deputatie van Venezolaanse oudleerlingen, enz. In de gangen pakten nog andere honderdtallen samen, op de gaanderijen hing het publiek over de ballustraden. Daar doorheen bewogen zich de velen, die het onvergetelijke schouwspel op foto en film vastlegden: Fraters, leken, zelfs een Pater filmde.

Over de cour waren versieringen aangebracht van vaantjes, in vele tinten, een grote geïllumineerde kroon boven het altaar, van dewelke witgele banen naar de gevels van het gebouw waren gespannen. Voor een en ander hadden, naar vernomen werd, vooral de Fraters Andreas en Benedicto zorg gedragen; Broeder Maalsteeg van Brakkeput had veel van het werk uitgevoerd. Bloemenguirlandes hingen tegen de muren en de schone Curaçaose zon speelde reeds vroeg hoog over de koele patio.

Om precies 7 uur zet het Fraterkoor o.l.v. Frater Maria Canutus de intreezangen in en de stoet van geestelijken, welke bij pontificale versieringen van de H. Geheimen aan den bisschop voorafgaat, schreed de cour op.

Aan het altaar werd Z.H.E. de Apostolisch Vicarius, die de H. Mis celebreerde, geassisteerd door Pater van de Veen Zeppenfeldt als presbyter assistens door Pastoor Hagemans als diaken, Pastoor Exler als subdiaken, en de Paters de Bruyn en van der Looy resp. als 1e en 2e caeremoniarius. Aan de troon des kerkvoogden assisteerden Monsignore Ellis en Pastoor van den Elzen als troondiakenen. De mis was die van Driekoningen, welke vol is van de illuminatie van al het geschapene en de openbaring van het Christendom aan de heidenwereld.

Zij leverde alzo een waarlijk schitterende illustratie bij dit feest.

Twee kinderkoren, resp. gedirigeerd door Frater Maria Fidelius en den Heer Cornelis Sengers, zongen de vaste zangen, toen het plechtig ceremonieel zich begon te ontrollen, en het een beweeg van prelaten en functionarii werd zoals zich dat alleen bij deze solemnele versieringen voordoet. De gewaden, alben enz. waren speciaal vóór deze gelegenheid door de jubilerende Zusters van Habaai vervaardigd. Het is te hopen, dat deze gewaden nog vaak gebruikt zullen worden; de zachte tint is prettig voor het oog en de stijlvolle uitvoering stempelt deze gewaden werkelijk tot het gebruik bij de plechtigste diensten.

Na afloop van deze Pontificale H. Mis, beklom de Apostolisch Vicarius nogmaals het planum des altaars tot het houden van de volgende predicatie:

„Ds regnavit, exultet terra, laetentur insulae multae, aldus de psalmist. Wij zijn thans bijeen gekomen om het jubileum van onze dierbare Zusters te vieren, om haar te eren en te gedenken. Een ontmoeting, nu meer dan honderd jaar geleden, heeft de stoot gegeven tot de komst van de Zusters van Roosendaal naar Curaçao. De ene persoon van deze ontmoeting was Monsignore Niewindt, die wij allen eren, beminnen, bewonderen: monsignore Niewindt, die onder ons voortleeft als de apostel van de liefde, wiens vaderliefde zo machtig groot was, monsignore Niewindt die de grondlegger werd van het katholieke volksonderwijs op Curaçao en daarmede van de christelijke beschaving dezer eilanden. En de tweede persoon was Mère Joseph, wier hart brandde van de grootste liefde tot den Zaligmaker en voor het heil der zielen. Zij wilde slechts offeren aan het missiewerk en haar gehele leven wordt gekenmerkt door in alles de wil van O. L. Heer te volbrengen.

Mère Joseph was de vrouw der Voorzienigheid. Zij was één van de instrumenten in Gods hand, ten eerste om het godsdienstige leven in Nederland te herstellen, en ten tweede om door haar Zusters de beschaving op Curaçao te grondvesten. Dat alles is thans 100 jaar geleden en het zal dit jaar tevens honderd jaar geleden zijn, dat de grote Monsignore Niewindt bisschop (d.i. op 20 September as. — Red.) werd en eerste Apostolisch Vicarius van Curaçao.

O Heer, wij danken U voor de Zusters, die Gij ons gegeven hebt. Het was een gevaarvolle reis, angstige en bange nachten moesten de Zusters meer dan twee maanden trotseren, zó bang dat de moedigste harten bezweken zouden zijn, maar 'In de Naam des Heren' voer men veilig. Geestdriftig werden de Zusters begroet door priesters en volk. O God, roept de hoggewijde predikant als in vervoering te tweeden male uit, wij danken U. De Apostel Paulus heeft gezegd: De liefde tot Christus dringt ons. Zo was het met de Zusters. De liefde om Christus ook in de harten van de Curaçaose jeugd te doen geboren worden, drong haar. Geen offer was haar te groot. Heldinnen van het Kruis zijn deze Zusters, die uit liefde het beschavingswerk onder de katholieke jeugd gingen verrichten. Alleen waren zij met God en vergeten door de wereld. Wij moeten erkennen, dat O. L. Heer zeer goed is geweest voor ons volk op onze eilanden. Honderd jaar geleden was er nog weinig onderwijs, en van biezonder onderwijs was geen sprake. Dat hebben onze Zusters gebracht. Gevraagd hebben zij nooit iets. Het enige was slechts, dat zij de vrijheid wensten zich aan anderen te geven en toen zij hiermede eenmaal begonnen waren, breidde zich het werk uit over de andere eilanden van Curaçao. Werkelijk, wij moeten erkennen, dat God biezonder goed is geweest voor ons volk. O God, wij danken U nogmaals, zoals wij allen het al gedaan hebben gedurende deze H. Mis, voor de toewijding van de Zusters van Roosendaal, die Gij honderd lange jaren hebt gedoogd. Wij bidden U het werk der Zusters te zegenen en te blijven zegenen, tot de glorie van God zelf, tot het heil der zielen en ook tot glorie van de Congregatie van Roosendaal. Te Deum laudamus, aldus besloot de Apostolisch Vicarius zijn grootse gedachtenisrede hedenmorgen. O God wij loven en danken U. Amen.

Hierna werd door alle aanwezigen staande het Te Deum gezongen, waarna deze unieke plechtigheid om ongeveer kwart voor 9 een einde nam.

* * *

Hedenmorgen zijn in vele kerken en kapellen van de Curaçaose eilanden H. Missen gevierd voor de intenties van de Zusters, o.a. ook voor die zeelieden, die de Zusters hebben overgevaren.

* * *

Naar aanleiding van de misschien wel enkele tientallen personen, die vanmorgen doende waren de plechtigheid te verfilmen, zou het wellicht aanbeveling verdienen, dat die lieden zich met elkaar gaan verstaan. Uit al deze films kon dan één grote gedachtenisfilm worden samengesteld. Er dient dan een commissie benoemd te worden, die alle films ziet en de passages aanwijst welke voor de gedachtenisfilm kunnen worden gebruikt. De eigenaars behoeven hun films niet af te staan, doch van de uitgezochte passages kan een duplicaat worden gemaakt. Op deze wijze zou men een schitterende herinnering hebben aan het feest van vanmorgen.

CURACAO.

IS ER EEN BRIEF VOOR U BIJ?

Formulieren op het kantoor van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

Voor Lemberg Berthold; van Eva Lemberg; voor Put Marcel; voor Tak, J. J.; van Tj. Tak.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Emma.
Punda: Excelsior.

CHÈQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
Caracas	49.50	51.50
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	—	47.—

VERENIGINGSNIEUWS.

K.S.C.: Voetbal: Boca Junior — Olympia 1—1; Ajax jr. — Vitesse jr. 4—0; C.S.R. — Vulcania 3—2.
Korfbal: Bito — Olympia 1—0.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. N. J. van de Laar, tijd. gouvernements-verpleegster, 4 weken vrijstelling van dienst; ingang 16 Februari 1942; Mej. E. S. Th. Braumuller, tijd.-gouvernements-vroedvrouw op Bonaire, 4 weken vrijstelling van dienst; A. J. W. Schlag, assistent van den Chef der werkplaatsen bij het Departement van Openbare Werken alhier, 4 weken vrijstelling van dienst.

Werkzaamstelling: Mej. P. F. Riley, op het Departement van Openbare Werken alhier; Mej. M. B. Hermans, op het Bevolkingsbureau alhier; Mej. M. G. Palm, op het Bevolkingsbureau alhier; Mej. M. B. Winkel, op het Departement van de Openbare Gezondheidsdienst; G. H. Raven, op het Departement van de Openbare Gezondheidsdienst; Mej. N. A. Hoogsteder, op het Bevolkingsbureau alhier; Mej. E. M. Willems, op het Postkantoor alhier.

Benoeming: A. M. Dorcas, tot tijdelijk bevolkingscontroleur op Curaçao; Mej. C. Gomez, tot tijdelijk schrijfster ter Gouvernments-Secretarie; Mej. Th. L. Sprang, tot tijdelijk gouvernementsvroedvrouw in Curaçao, met Bonaire als standplaats; G. van Eerten, tot amanuensis, tevens concierge aan het Peter Stuyvesant College en Openbare Mulo scholen.

Overplaatsing: A. G. van der Dijs, schrijver op het Bevolkingsbureau alhier naar het Postkantoor alhier; E. Salas, adjunct-commies ten kantore van den Koloniaal Ontvanger bij de dienst van het Kadaster alhier; J. R. van Geffen, adjunct-commies op het Postkantoor alhier, naar het kantoor van den Koloniaal Ontvanger.

Bevordering: A. van der Klei, dienstplichtig korporaal van het korps motordienst van de Koninklijke Nederlandse Landmacht tot sergeant; H. A. Bodegom, brigadier tot sergeant; H. Tiesma, sergeant-majoor-instructeur tot adjudant-onderofficier-instructeur; J. F. van Hesteren, sergeant, tot sergeant-majoor-instructeur; A. Dimmendaal, brigadier, tot sergeant-stafhoornblazer; J. de Wit, sergeant-majoor-instructeur, tot tijdelijk adjunct-onderofficier-instructeur.

Detachering: J. F. Bouwman, klerk bij het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba naar Curaçao; J. N. E. Hellmund, adjunct-commies ter Griffie van het Hof van Justitie op Curaçao naar Aruba.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

LUCHTPOSTSLUITINGEN MET INGANG VAN 7 JANUARI 1942.

Op verzoek van onze lezers plaatsen wij bij de ingang van het nieuwe jaar de luchtpostsluitingen:

Zondag 9.30 uur Aruba — La Guayra — Caracas — Caripito — Barcelona — Coro — Trinidad — Barbados — Colombia — Panama-kanaal zone — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Brits Honduras — El Salvador — Guatemala — Mexico — Ecuador — Peru — Chili — Bolivia — Argentinië — Paraguay — Uruguay.
Maandag 8.10 uur: Bonaire.
11.— uur: Aruba — Maracaibo.
14 uur: Aruba.
15. — uur: La Guayra — Caracas — Caripito — Barcelona — Coro — Trinidad — Barbados — Pto. Rico — Cuba — Colombia — Kanaal zone — Panama — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Brits Honduras — El Salvador — Mexico — Guatemala.
16.— uur: Aruba — Jamaica (KLM-dienst).
Dinsdag 9.30 uur: Suriname (KLM-dienst).
10.— uur: Aruba — Maracaibo — Haïti — Dominicaanse Rep.— Pto. Rico — Cuba — Ver. Staten v. Noord-Amerika-Trans-Atlantic Air Service — Canada — Bermuda-TransPacific Air Service.
14 uur: Aruba.
15.— uur: La Guayra — Caracas — Caripito — Coro — Brazilië — Argentinië — Paraguay — Uruguay — Colombia — Canal Zone — Panama — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Br. Honduras — El Salvador—Mexico — Ecuador — Peru — Chili — Bolivia — Guatemala — Ver. Staten van Noord- Amerika — Canada.
14.— uur: Aruba.
Woensdag 11.— uur: Aruba — Maracaibo.
15.— uur: La Guayra — Caracas — Caripito — Barcelona — Coro — Trinidad — Barbados — Cuba — Bahamas — Pto. Rico — Dominicaans Rep. — Haïti — Colombia — Canal Zone — Panama — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Br. Honduras — El Salvador — Mexico — Guatemala.
16.— uur: Aruba.
Donderdag 8.10 uur: Bonaire.
11.— uur: Aruba — Maracaibo.
14.— uur: Aruba.
15.— uur: La Guayra — Caracas — Caripito — Barcelona — Trinidad — Barbados — Br. Guyana — Frans Guyana — Suriname — Brazilië — Argentinië — Paraguay — Uruguay — Colombia — Canal Zone — Panama — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Br. Honduras — El Salvador — Guatemala — Mexico — Ecuador — Peru — Chili — Bolivia.
16.— uur: Aruba — Jamaica (KLM-dienst).
Vrijdag 8.10 uur: Coro (KLM-dienst).
11.— uur: Aruba — Maracaibo.
15.— uur: La Guayra — Caracas — Caripito — Barcelona — Coro — Trinidad — Barbados — Brazilië — Argentinië — Paraguay — Uruguay — Martinique — Guadeloupe — Antigua — St. Thomas — Virginische Eilanden — Canal Zone — Panama — Costa Rica — Nicaragua — Honduras — Br. Honduras — El Salvador — Guatemala — Mexico — Cuba.
16.— uur: Aruba — Colombia (KLM-dienst).
Zaterdag 10.— uur: Aruba — Maracaibo — Haïti — Cuba — Dominicaanse Rep. — Pto. Rico — Colombia — Canal Zone — Panama — Ecuador — Ver. Staten van Noord-Amerika — Canada — Bahamas — Trans Atlantic Air Service — Trans Pacific Air Service.
N.B.: Hiermede zijn alle voorgaande

ARUBA

DEN ZUSTERS TER EER.

Hedenmorgen werd in de Sint Franciscuskerk (Playa) een gezongen H. Mis van dankbaarheid opgedragen ter ere van de Zusters van Roosendaal.

De oud-leerlingen van het pensionaat Welgelegen en van het Sint Martinusgesticht hadden hiervoor gezorgd.

GESLAAGD.

Aan de St. Mariaschool te Oranjestad Aruba, behaalde op 31 December 1941 het diploma voor Kantoor-Stenografe, van de bond van „Grote Schrijvers „St. Genesius", mejuffrouw Hendrika Sophia Eman.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Hutspot met klapstuk. Morgen: Kalfsoester, geb. aard., snijbonen.

Agenda:
Ma. 12 Jan. 19.30 Comp. bilj. Hoofdkl.
Ma. 12 Jan. 20.00 Repetitie toneelver. Emmastad.
Di. 13 Jan. 19.30 Comp. bilj. „B" kl.
Wo. 14 Jan. 20.30 Causerie te houden door Mr. Eduard Elias.
Do. 15 Jan. 19.30 Comp. bilj. „C" kl.
Vr. 16 Jan. 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Za. 17 Jan. 20.00 Bridge-drive.

Bridge-drive: Woensdagmiddag 16 uur sluit de inschrijving voor de bridgedrive. U kunt zich opgeven bij de Heren Bart (tel. 419 of 374) en Van Koten (tel. 378 of 382). Het inleggeld bedraagt ƒ 0,50 per persoon. Introductie toegestaan.

WACHTDIENSTEN: Ma. 12 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afd.: Hr. Karsch, tel. 398, Beatrixlaan 16.

Luit. Kol. Van der Beek zag de Amerikanen in Paramaribo arriveren.

Overste was tijdelijk Troepencommandant in Suriname.

Nederland is en blijft de baas.

Enkele uren na zijn aankomst in Willemstad, zat Luitenant Kolonel W. A. van der Beek, weer in zijn kantoor te vossen. Vier en twintig uur per etmaal in touw zijn is plicht van iederen jongen, aldus de Overste, die bij zijn drukke werk toch steeds voor ieder tijd weet te maken. De Overste is, zoals men zich herinnert, enkele maanden geleden naar Suriname gegaan, waar hij gedurende de ziekte van Majoor Vink, die daar Troepencommandant was, deze hoge functie bekleedde. De Troepencommandant in Suriname bekleedt een overeenkomstige functie, als welke hier door den Algemeen Militair Commandant, wordt bekleed. Met andere woorden, na den Gouverneur de hoogste militaire functie in een gebiedsdeel.

Juist toen de Overste terug zou keren, kwam het bericht, dat Amerikaanse troepen in Suriname zouden worden gestationneerd. In verband hiermede bleef de Overste langer in Paramaribo.

De eerste impressie over de komst der Amerikanen in Paramaribo was die van vreugde, o.a. omdat de Amerikanen geld zouden medebrengen. Later luwde dit enthousiasme enigszins, toen duidelijk werd, dat de Amerikanen vrijwel alles zelf medebrachten of lieten toezenden. In Hotel Palace woonden eerst de officieren, meer in het biezonder de Staf. Nu is deze gevestigd in een huis aan de Waterkant.

De Amerikanen wonen in verschillende kampen, buiten de stad. Ze hebben eigen auto's medegebracht, zodat zij voor bioscoopbezoek steeds gemakkelijk naar Paramaribo komen.

Toen men kwam, hebben enkele officieren hun vrouwen laten overkomen, doch op last van den bevelhebber, werden die terstond weer teruggestuurd. Dit is een van de schaduwzijden van het geval, aldus de Overste.

De militairen gedragen zich verder behoorlijk, doch zonder in acht neming van de vormelijkheid, die de Nederlanders en in biezondere mate ook onze officieren kenmerkt. De Amerikaanse officieren gedragen zich zeer correct, maar de lagere rangen vooral de medegekomen burgerwerklui, zitten ongegêneerd met hun hemd uit hun broek (gewone dracht van bepaalde Amerikaanse kringen), met halve mouwen en zonder das aan tafel.

De discipline is goed. Bij misdragingen worden de mensen gerenvoyeerd naar de V.S. Toen een auto — nog wel een auto van een in Paramaribo wonenden Amerikaan — beschadigd was. en de Kolonel het hoorde, werd de man op staande voet teruggestuurd naar de V.S.

Kolonel Parkinson, die aanvankelijk medekwam, was een charmante man, aldus de Overste. Enige tijd geleden heeft men hem vervangen door Kolonel Henderson, ook een alleraardigste kerel.

Men laat vooral steeds uitkomen, dat de Amerikanen slechts tijdelijk aanwezig zijn en dat de Nederlandse overheid de baas is en blijft. De Amerikanen, die treinen wilden requireren, kregen terstond te horen, dat men zich daartoe bij den Troepencommandant te vervoegen had, die de beschikbaarstelling met de betrokken autoriteiten zou regelen.

De Overste heeft een buitengewoon prettige tijd in Suriname gehad. Hij is evenwel blijde zijn gewone werk hier weer te hebben kunnen hervatten, ook al omdat dit den vollen mens en alle aandacht vergt. En dit is nodig, want slechts door hard te werken kan men zijn gedachten de baas blijven. Zoals men weet behoort onze Overste tot degenen, wier vrouw en gezin in Nederland is. De positie van den Overste brengt mede, dat hij afziet van enige correspondentie en zodoende heeft hij sedert 1½ jaar niets meer van Mevrouw Van der Beek en de enige dochter (17 jaar, op Haags lyceum) vernomen. Metterdaad voert de Overste hier uit, wat hij in een onderhoud zijn standpunt noemde: zichzelf wegcijferen ten bate van het vaderland.

Toch heeft de Overste in Suriname een prettige, een echt-militaire tijd gehad. Hiernaast heeft de Overste nog kans gezien enkele malen te musiceren, o.a. bij een concert ten bate van het „Van Galenfonds" op 27 December en bij de opening van de Avros op 2 Januari.

Wat dit betreft, zullen velen ongetwijfeld blijde zijn, dat de Overste weer terug is, zodat wij hem weer eens in het Briontheater zullen mogen horen.

Van de Fronten.

DE BURMAWEG.

Het volgende verslag wordt gegeven door den correspondent Daniel de Luce. [AP-correspondent Daniel de Luce is dezelfde, die de strijd in Joegoslavië en Griekenland meemaakte, uit Griekenland evacueerde met een bootje naar Turkije, daarna de gebeurtenissen in het Midden-Oosten — Syrië, Irak, Iran — meemaakte. — Red.]

„Stoere truck-bestuurders op de Burmaweg snellen van de haven aan de Indische Oceaan tot diep in China, kannonen en granaten voor China's leger meevoerende, uitrusting voòr de luchtmacht en machines voor nieuwe fabrieken. Elke gecamoufleerde truck, die men ontmoet, is een slag van China's hart.

Ingelichte personen delen mede, dat het verkeer naar China nieuwe records behaalt in tonnage, niettegenstaande de Japanse oorlog over geheel Oost-Azië, welke thans in de tweede maand is, en niettegenstaande het feit, dat de Burmaweg binnen gemakkelijke bombardementsafstand ligt van de vijandelijke bases in Indo China en Thailand.

Japanse bommenwerpers zijn niet in staat geweest enige belangrijke brug op de weg te vernielen of anderszins de vloed van voorraden stop te zetten. Men ziet geen vernielde of uitgebrande trucks langs de weg. Noordamerikaanse vrijwilligers in Tomahawk-vliegtuigen, die beschilderd zijn met de Chinese kleuren, hebben de Japanners gedwongen een dure prijs te betalen voor de eerste grote aanvallen op Rangoon en Kunming de hoofdstad van de Yunnan-provincie, van waar de weg verder leidt naar Chungking. De truckbestuurders zijn nog niet beschoten door de Japanners, doch de dubbele bochten op de 8000 voet hoge passen met super expresse tijdtafels vereisen de laatste ons van snelheid en leveren genoeg sensatie. Chinezen, Indiërs, Birmanen en Noord-Amerikanen besturen de trucks. Allen schijnen roekeloze waalhazen al gij hen ontmoet op de smalle bergrand met kloven op een paar duim afstand van de voorwiel van uw auto.

Enkele weken geleden zou een kleine aanval door Japanse troepen de Burmaweg zonder veel moeite hebben kunnen nemen. Uit militaire bron wordt echter gezegd, dat die kans nu verkeken is.

De Chinese Britsindische en Birmaanse strijdkrachten zijn met buitengewone snelheid versterkt en defensies worden des nachts in de wouden aan de grens opgericht. De indruk heerst in Burma, dat Japans lange militaire flank trefbaar is voor ernstige aanvallen door een toevloed van veteranen Chinese troepen in dit land. Vele Birmaanse hooglanders zijn getraind door Britse officieren.

Langs de weg ziet gij hen oefenen in infanterie-aanvallen, schietende met hout. Uitgelezen Imperiale Commando's bereiden zich voor op het leveren van groffe verrassingen, indien de Japanners zouden pogen China's voorraadlinie door te snijden. Intussen doen hardnekkige berichten de ronde, dat het niet lang zal duren of Noordamerikaanse soldaten zullen de zeeën oversteken om zich te voegen bij de Geallieerde strijdkrachten aan Burma's grenzen." (Ergens in het Noorden van Burma aan de Burmaweg, (AP) 11.1).

DUITSE LINIES OP VELE PLAATSEN DOORBROKEN.

Berichten van het Zuidelijk Russische front delen mede, dat in de laatste 48 uur de Duitse linies op vele plaatsen tegelijk doorbroken zijn, terwijl de Russische luchtmacht de bombardementen op troepen-concentraties en fortificaties langs een slagfront van honderden mijlen heeft geïntensificeerd (Moskou, (AP) 11.1).

DUITSE LUCHTMACHT NAAR MIDDELLANDSE ZEE.

Het Stefani-agentschap onthulde, dat Duitse luchtvloten gezonden zijn naar het Middellandse Zeegebied om „zeer belangrijke acties" uit te voeren met de Italianen. Het agentschap zeide: „Het is niet mogelijk de vijandelijke luchtstrijdkrachten te verdrijven uit het Middellandse Zeegebied. De intensificatie van het luchtoffensief op Malta bekend makende, zeide het agentschap: „Deze acties zullen de mogelijkheid echter tot een minimum beperken, dat de vijand een belangrijk initiatief neemt". (Rome. (AP) 10.1).

GEBRUIKEN JAPANNERS DUM-DUM KOGELS?

Een lid der bemanning van het K.L.M.-vliegtuig, dat vernield werd bij de Japanse aanval op Medan op 28 December, deelde mede, dat de vijand twee soorten bommen gebruikte in de aanval. Een daarvan is biezonder smerig, omdat het projectiel ontploft in splinters, die zo scherp zijn als scheermessen en overal rond vliegen. Men gelooft, dat de Japanners dum-dum kogels gebruikten in de aanval, aangezien enkele der gedoden kleine gaten hadden in hun ruggen, waar de kogels binnendrongen en grote, ernstig opengereten wonden, waar de kogels weer te voorschijn kwamen (Batavia, (AP) 11.1).

HITLERS STORMTROEPERS.

Volgens betrouwbare inlichtingen uit Duitsland wordt te kennen gegeven, dat Hitlers bruinhemden-stormtroepers geen belangrijke rol meer spelen in de nazie-partij en spoedig zouden kunnen ophouden te functionneren. Een geheime opdracht van onlangs verbood het vergaderen van stormtroepers. Hiervoor werd geen uitleg gegeven, doch naar vermeld zou men in sommige vergaderingen critiek hebben uitgeoefend op het beleid van de Russische campagne. (Bern, (AP) 8.1).

NIEUWS VAN OVERAL.

— New York: 45 plaatsen in het gebied van Moskou door de Russen bezet. In het Donetz-gebied zijn de Russen een rivier overgestoken. Russische vliegtuigen doen heftige aanvallen op de verbindingslijnen in de achterhoede van de Duitsers.

— New York: Men verwacht een groot Japans offensief zowel op het eiland Luzon als op Mindanao op de Philippijnen.

— Londen: Wilhelmshaven en Emden werden in de nacht van Zaterdag op Zondag door Engelse vliegtuigen gebombardeerd.

— New York: Amerikaanse en Engelse vliegtuigen hebben tenminste 18 Japanse vliegtuigen op vliegvelden in Thailand vernietigd.

— New York: Alle olievoorraden en raffinaderijen in Italië door de regering geconfisqueerd.

— New York: Amerikaanse troepen van Generaal MacArthur hebben een buitengewoon heftige Japanse aanval op de Philippijnen met zwaar verlies voor den vijand afgeslagen.

— New York: Een Japans eskader in de Golf van Davao door Amerikaanse vliegtuigen gebombardeerd.

— New York: Balaclava op de Krim door de Russen bezet.

— New York: Amerikaanse vliegtuigen hebben in de Golf van Davao een Japans slagschip beschadigd en in vlammen gezet. Later hebben die vliegtuigen een aanval gedaan op een Japanse kruiser en 2 transportschepen. Resultaat hiervan onbekend. Een klein Japans vaartuig, vermoedelijk een duikboot, heeft een der Amerikaanse eilanden van de Sameogroep gebombardeerd. Schade zeer gering.

— New York: Ankara meldt, dat de Japanse radio als propaganda onder de Muzelmannen in Brits Indië mededeelt, dat Hitler een directe afstammeling is van Mohammed.

— Londen: Een bericht uit Londen meldt, dat Hermann Goering onder speciale bewaking staat van de Duitse geheime politie, aangezien hij in de laatste dagen te veel besprekingen heeft gevoerd met Von Brauchitsch en en andere Duitse generaals.

— Batavia: In Batavia is men verre van ontmoedigd door de Japanse aanval op Borneo en Celebes, integendeel, men zegt, dat hierdoor Nederlands Oost Indië een sterke positie is geworden in de verdediging van het Verre Oosten.

— Moskou: Moskou meldt, dat maarschalk Von Keitel, de Duitse Stafchef, „ziek" is en dat twee adjudanten van Von Brauchitsch en verscheidene zijner hogere staf-officieren, gearresteerd werden.

INDIE VOERT OORLOG

COMMUNIQUÉ VAN BATAVIA.

Het volgende communiqué werd in de namiddag uitgegeven door het Hoofdkwartier der Nederlands Oostindische strijdkrachten:

„Nadat verscheidene transportschepen en oorlogsschepen gerapporteerd waren ten Zuid-Oosten van Tarakan, leek het in de namiddag van Zaterdag, dat de vijand van plan was het eiland aan te vallen. Gedurende de nacht werden vijandelijke troepen aan land gezet. Natuurlijk bood het garnizoen van Tarakan krachtig weerstand. Bommenwerpers van de Nederlands Indische luchtmacht deden aanvallen op vijandelijke schepen en goede resultaten werden verkregen. 2 Voltreffers werden geplaatst op grote vijandelijke transportschepen. Verder vielen bommen vlak naast een vijandelijke kruiser in het water. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten door de legerluchtmacht. Tegelijkertijd voerde de vijand op verschillende punten van de Minahassa in het Noorden van Celebes landingen uit.

Parachutisten werden op verscheidene punten omlaag gelaten. N.O.I.-strijdkrachten in Minahassa boden krachtig weerstand, terwijl verschillende vernielingen werden aangericht volledig overeenkomstig het plan. Van verscheidene plaatsen in de buitengewesten wordt vijandelijke activiteit gerapporteerd.

Een Nederlands koopvaardijschip werd aangevallen door een Japanse duikboot waarop een Nederlandse vliegboot redding kwam brengen en de vijandelijke aanval deed mislukken. Een Nederlandse duikboot, welke onder commando van de Britse vloot in Oost-Azië opereert, bracht 2 vijandelijke transportschepen in de Golf van Siam tot zinken. De invasie van Tarakan werd voorafgegaan door 3 luchtaanvallen, waarvan de derde beschreven wordt in het communiqué van Zaterdag als volgt: Op 9 Januari werden militaire- en marine-objectieven op Tarakan wederom gebombardeerd door ongeveer 8 Japanse vliegtuigen. Als mikpunt hadden de vijandelijke vliegtuigen klaarblijkelijk een oorlogsschip gekozen van de Nederlandse marine, dat nabij Tarakan lag en tevoren de aanvallers op succesvolle wijze bestreden had met afweergeschut. Ongeveer 30 bommen werden geworpen op het oorlogsschip, doch geen enkele voltreffer werd geplaatst, noch op het oorlogsschip noch op het koopvaardijschip, dat vlakbij lag. 5 Leden van de bemanning van het oorlogsschip werden echter licht gewond door een van de enkele bommen, die vlakbij het schip ontploften, terwijl het schip zelf onbelangrijke schade opliep boven de waterlinie. Verder had enige vijandelijke verkenningsactiviteit plaats boven verschillende punten in de buitengewesten". (Batavia, (AP) 11.1).

NEDERLAND.

PRIJSOPDRIJVING.

Ook in Nederlands Indië.

Wij lezen in het A.I.D.:

Telkens en telkens weer komen berichten binnen van veroordelingen en processen-verbaal inzake prijsopdrijving door tussenhandelaren. Er schijnt een soort magische aantrekkingskracht van dit misdrijf uit te gaan, die overigens bona fide bekende staande handelaren in de netten van Vrouwe Justitia verlokt. En men kan veilig aannemen, dat lang niet alle gevallen van prijsopdrijving door de politie worden achterhaald en de bedrijvers ervan voor den kadi worden gesleept.

Te Garoet is nu echter een rijwielhandelaar veroordeeld, die wel heel erg brutaal — of heel erg onnozel — te werk is gegaan. De Chinees L. P. K., eigenaar van rijwielhandel Swie Thay, kreeg een bestelling van het Politiebureau op fietsbanden. Op de rekening, die daarvoor werd gepresenteerd, waren de buitenbanden ƒ 1.25 geprijsd en de binnenbanden ƒ 0.55. Den dienaren van den H. Hermandad kwamen deze bedragen wel wat hoog voor en daarom werd de lijst, die het Departement van Economische Zaken heeft vastgesteld en waarop alle détailprijzen voorkomen, geraadpleegd. En daar bleek, dat voor de buitenbanden ƒ 0.45 en voor de binnenbanden ƒ 0.11 te veel in rekening was gebracht.

Vanzelfsprekend werd proces-verbaal opgemaakt door de hevig verontwaardigde politie-mannen en dezer dagen had de zoon van het Hemelse Rijk zich voor het Landgerecht te verantwoorden. Hij kon uiteraard niet veel tot zijn verontschuldiging aanvoeren en de boeten werden dan ook niet gering; voor het verkopen van de buitenband werd hij veroordeeld tot ƒ 175.— geldboete of een maand hechtenis: de binnenband-transactie zal den lande ƒ 100.— opbrengen, tenzij L.P.K. er de voorkeur aan geeft, drie weken over zijn zondige handelwijze in de nor te gaan nadenken.

GEEN ZUIVER BROOD MEER IN SURINAME.

De Gouverneur van Suriname stelde invoering van een menggebod voor.

Men zal dan geen brood meer mogen bakken van zuiver tarwemeel, doch dit moeten vermengen met rijstmeel.

ALLERLAATSTE NIEUWS

De Britse radio deelt mede, dat de Duitsers opdracht hebben gegeven voor het sluiten van alle katholieke scholen in Oostenrijk.

Een bericht uit Noorwegen deelt mede, dat Vidkun Quisling reeds verschillende weken ziek is. De aard van zijn ziekte is niet bekend.

Kolonel Britton, leider van de V-campagne, noemde in zijn uitzending naar Europa nog enkele „Quisling ratten" in de door de Duitsers bezette landen, waaronder 3 Nederlanders. Deze zijn Gerrit van Burink, lid van de Rotterdamse Gemeenteraad, van Burinks confidentiële klerk Lindeman en de advocaat Reydon, die o.a. de Gestapo van vele inlichtingen voorziet. Britton waarschuwde de Quislings: „Op een van deze nachten zouden wij over de Noordzee kunnen komen om jullie mee te nemen".

De Australische radio deelde mede, dat een hoofdartikel in de „Sidney Daily Telegraph" een dringend oproep gedaan heeft voor hulp naar Singapore. Het blad waarschuwde, dat een catastrophe voor de Geallieerde landen in de Stille Oceaan de prijs zou kunnen zijn van uitstel.

Het Duitse blad „Völkischer Beobachter" deelt mede, dat Alfred Rosenberg, Reichs Commissaris voor de bezette Oostlanden, Mussert ontvangen heeft in een langdurige interview.

Het Japanse Keizerlijke Hoofdkwartier deelt mede, dat Japanse vliegtuigen op Zaterdag een koopvaardijschip van 3000 ton tot zinken hebben gebracht en 2 duikboten hebben beschadigd in de Straat van Malakka tussen Malakka en het Nederlandse eiland Sumatra.

In Libye hebben patrouille-activiteiten plaats, terwijl de activiteit van de as-vliegtuigen is toegenomen.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog meldt een hevig artillerie-gevecht langs het gehele front op de Philippijnen, terwijl de grondactiviteit toeneemt.

In een verwoed tegenoffensief op de Japanners hebben Nederlands Oost Indische strijdkrachten te land en in de lucht teruggeslagen naar de krachtige Japanse invasie-troepen op Borneo en Celebes. Met behulp van de Geallieerden zou men voltreffers hebben geplaatst met bommen op 2 Japanse kruisers, 1 torpedojager en 2 nieuwe transportschepen. De Japanse parachutisten vechten energiek om de posities te verbeteren, die zij gisteren veroverden op het eiland Tarakan (oliecentrum) en op de Noordelijke arm van Celebes. De strijd op beide invasiepunten heeft verwoed voortgang. Gisteren werden 4 Japanse vliegtuigen boven de Minahassa neergeschoten, 2 Australische bommenwerpers werden hedenmorgen nabij Menado door de Japanners neergeschoten.

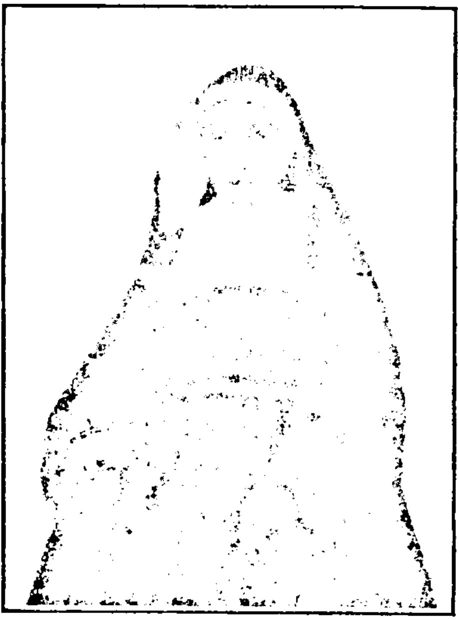
Tarakan gaf zich over aan de Japanners.

Zeereis der eerste zes Zusters.

Kippen en varkens stierven aan boord van de kou. 70 dagen in een brik.

In een geschrift van de Eerbiedwaardige Mère Marie Joseph, eerste Algemeen Overste van de Congregatie van de Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen leest men: „Reeds vele jaren vertoonden zich in Brabant en België onder de jonge en ijverige priesters roeping voor de vreemde missiën, om daar ons geloof over te brengen. Door berichten daarover en vooral, wanneer Missionarissen in ons Klooster afscheid kwamen nemen, werd ook gaandeweg die roeping bij onze Zusters opgewekt en aangevuurd.

Soeur Marie Scholastique gevoelde die roeping reeds van haar jeugd af en bij elke voorkomende gelegenheid werd het verlangen aan Gods grotere glorie

MÈRE SCHOLASTIQUE.

en het zielenheil mee te werken, steeds vuriger. Zij bad, opdat God haar zou uitverkiezen tot die roeping en groot en onbeschrijfelijk was haar vreugde, toen de toekomstige Bisschop van Breda, Monseigneur Van Hooydonk, die de Leider en Beschermer onzer Congregatie was, namens Monseigneur Van Wijkerslooth het verzoek aan de Congregatie richtte om enige Zusters voor Curaçao af te staan, waar de nood zo hoog was voor het katholieke onderwijs. Ik las, aldus Mère Joseph, de brief met bevende hand voor. Ik gevoelde het gewicht van de zaak en overwoog het gering aantal Zusters, dat de Congregatie pas telde; maar de vreugde, die zich vertoonde op het gelaat mijner Raadzusters en vooral bij Soeur Marie Scholastique, deed mijn angst verdrijven. Reeds aanstonds werd besloten op het verzoek in te gaan; maar er moest verder nog overwogen en bepaald worden, wie de uitverkorenen zouden zijn. Wij begonnen een noveen en na veel wikken en wegen werden de gelukkige Missionarissen uitgekozen. Voor mij en de Congregatie en vooral voor het jonge Moederhuis was het offer zeer groot.

Immers, wij hadden zelf een pensionaat en daarvoor geschikte werkkrachten te krijgen, was na veel moeiten en zorgen bereikt. Vooral viel het ons zwaar de Eerwaarde Soeur Marie Scholastique af te staan. Zij was hier de eerste Meesteres van het pensionaat, zij had de leiding van het onderwijs in handen; bovendien was zij aangesteld als leidster voor de nieuwelingen in de Congregatie, maar na andermaal veel gebed besloot ik de helft van mijn ziel voor de Missie af te staan, vertrouwende, dat God ons zou helpen in deze nood.

Nu zochten we nog een leidsman, die met de Zusters de Oceaan zou willen oversteken. De Eerwaarde Heer Van Roosmalen kwam in die dagen een der Zusters bezoeken en ik sprak met Hem over het plan, dat we ten uitvoer gingen leggen. De Heer Van Roosmalen gevoelde zich sterk getrokken tot het Missiewerk.

Hij vroeg mij tijd tot overwegen en gebed en na een dag of tien kwam hij ons vertellen, dat hij zich bereid verklaarde de Zusters te vergezellen en haar als Rector te blijven leiden, als zij te Curaçao zouden zijn aangekomen. Hij was verscheidene jaren Rector van de studenten geweest. Hij was zeer goed thuis in talen en wetenschappen, was uitstekend onderlegd in de muziek en had tevens bestuursbekwaamheden, zodat de Heer Van Roosmalen ons de aangewezen persoon der Goddelijke Voorzienigheid bleek.

De dag van 14 October was bestemd voor het vertrek uit Roosendaal. O. dag van grote strijd, maar ook van grote zielevreugd. Wij allen boden God het offer aan en Hij zou het in zegen veranderen."

* * *

Tot hier de gevoelens van de Eerbiedwaardige Algemeen Overste en Stichteres. De reis zelf duurde 70 dagen, meer dan 2 maanden in een dansende brik op de golven des oceaans. Soeur Marie Scholastique, die voortaan te Curaçao alleen bekend zal staan als **„Mère Scholastique"**, had op zich genomen om uit aller naam de reisbeschrijving te doen. Zij richt deze aan een priester te Lier in België, wat begrijpelijk is, omdat zij daar vroeger een pensionaat geleid had en van België geboortig was. Zij verzoekt in het belang der families van haar en de andere Zusters, deze reisbeschrijving te laten drukken, wat dan ook gebeurd is en waarvan nog enkele exemplaren bewaard zijn gebleven in de archieven van belanghebbenden. Mère Scholastique vertelt dan:

„De 14e October 1841 was bepaald tot vertrek uit ons Moederhuis, Roosendaal.

Het afscheid werd genomen, er werden tranen gestort bij dat afscheid, want er werd bij gedacht: „Het is voor altijd."

Alles, onze kapel, onze kloostercelletjes, de dierbaarste vertrekken werden nog even in- en uitgelopen en toen volgde het vaarwel aan onze dierbare Mère Joseph en onze Medezusters.

De Goede God, om Wiens wille het offer gebracht werd, hielp wonderbaar. Voor Hem gingen wij met ons zessen een takje van de Rozelaar overplaatsen op Westindische bodem en dat op een afstand van 2400 uren. Dit werk móést God aangenaam zijn!!

De eerste reis was naar Amsterdam. Dáár logeerden wij bij een grote weldoenster van alle Missionarissen en dat gedurende 14 dagen lang. [Radio's, die dagen te voren waarschuwden betreffende aankomst en vertrek van boten, waren er evenmin als telefoontoestellen. — Red.]

Op 30 October begaven wij ons naar Den Helder en waren de gasten van den Zeereerwaarden Pastoor Stoot aldaar. Met „Allerheiligen" maakten wij de godsdienstoefeningen in de kerk mede; in de preek besprak de Herder onze reis en het doel daarvan tot grote verwondering van de parochianen, die noch kloosters noch kloosterlingen kenden. Deze predicatie had grote bekeringen tengevolge tot vreugde van den Herder. De 4e November kwam men ons melden, dat de wind voor uitvaren gunstig was, en dat we binnen één uur zouden vertrekken.

De laatste toebereidselen voor vertrek werden haastig gemaakt. Onze Zeereerwaarde Heer Rector Van Roosmalen nam het H. Sacrament mede, dat ons aan boord zou versterken en bijstaan en we begaven ons op weg naar de „Maria en Jacoba", die ons naar onze bestemming zou brengen. De wind was ons gunstig en vol vertrouwen op Gods bijstand en op de hulp van de Sterre der Zee, onze Lieve Moeder Maria, voeren we uit. Ook de 5e hadden we gunstige wind en dan tegenwind tot op 15 November, zodat het schip niet heel hard vooruit kwam. Voor het overige was alles wél aan boord, een puike kapitein, goede bootslui, die verbaasd stonden over wat zij hoorden; want bij goed weer deden wij onze godsdienstoefeningen op het dek.

Op de 8e November voeren we in het Engelse Kanaal en waren we zo gelukkig met een Nederlands schip, dat ons van dichtbij voorbij voer, enkele regels voor Nederland mee te geven. Nu we in volle zee waren om zó te spreken, meende Satan zijn woede aan ons te kunnen koelen en het weer werd onrustbarend. Een hevige stormwind stak op, deed het scheepsvolk sidderen, en in de hut dreigde een grote koffer ongelukken te bezorgen.

Onze toevlucht was het gebed en we riepen de hulp in van onze Lieve Moeder Maria. Op de 11e voer in het vroege morgenuur bij ondoordringbare duisternis een schip zó dicht langs ons, dat er groot gevaar bestond voor aanvaring, doch God was met ons. Dan volgden er vele dagen van storm en onweder, van regen en hagelbuien, die een 40-tal kippen en een varken van kou deden sterven en dan weer kwam er wat kalmte en goed weer, zodat we tijd kregen om enigszins te verademen. Maar...... met de 27e November brak er een dag aan, die nooit uit ons geheugen zou gewist worden. Het was een Zaterdag. Een afschuwelijke wind en zware stortregens vergunden ons niet om op het dek te verschijnen. We bleven stil in de hut en konden niets beter doen dan ons aan de Sterre der Zee aanbevelen. Onze Zeereerwaarde Heer Van Roosmalen bemoedigde en versterkte ons met zijn priesterlijk woord en wees er ons op, dat heel dit noodweer slechts van den satan kwam, die ons missiewerk zocht te verijdelen, doch God was met ons: Hij zou zeggen. „Tot hier en niet verder."

Na heel de dag in de kajuit doorgebracht te hebben, kwam er 's avonds tegen 20 uur een verschrikkelijke waterhoos aangezet. Tijd om zeilen in te halen, was er niet. In minder dan 4 minuten stond ons schip half onder water en we werden met ons allen in een hoek geduwd, menende, dat ons laatste uur geslagen was. Ik voor mij was in de vaste overtuiging, dat God ons redden zou.

Plotseling hoorden we een vreselijk gekraak; de zeilen, die oorzaak dreigden te worden van ons ongeluk, scheurden met geweld van elkaar, de masten braken en het schip, dat reeds sterk naar één zijde overhelde, kwam weer recht te liggen. Huivering en angst hadden zich van ons allen meester gemaakt en de schrik sloeg ons om het hart, toen de kapitein ons vertelde, dat onze enige katholieke matroos op het schip over boord was geslagen. Onze vreugde en dankbaarheid tot Maria, Sterre der Zee, waren groot, toen we hoorden, dat de matroos, die reeds tamelijk diep gezonken was, het hem toegeworpen touw had gevat en behouden op het dek werd gehaald. We gingen die nacht niet naar bed en trachtten de wanorde wat te herstellen en het doornatte goed wat te drogen. Toen volgde er een angstwekkende stilte nà de storm, die de golven huizenhoog opzweepte en ze dan met oorverdovend gekraak op het dek wierp.

DE „MARIA EN JACOBA".

We vreesden een herhaling van de vorige avond; doch God had zijn „Tot hier, en niet verder" gesproken. De kapitein vertelde ons, dat hij van de 42 reizen, die hij gemaakt had, nooit zó een had ondervonden, daar alle gevaren, op zee denkbaar, ons waren overkomen. Hij bewonderde onze moed, maar wij wisten wel, dat satan ons het kwaad had berokkend en dat onze Lieve Heer hem zou laten zien, dat Hij ons bewaakte en tegen des duivels listen zou beschermen. Toch waarschuwde ons de kapitein, dat er voor de nacht wel weer een storm te wachten was en die kwam ook, maar we bleven vol moed en rustten in de armen van de Goddelijke Voorzienigheid. De 30e November was voor ons allen een hemelse dag. Het weer was zó, dat onze Rector ons „Ons Heer" kon uitreiken en dat na zoveel uitgestane angst! Wie zal de rust en dankbaarheid van onze zielen kunnen betwijfelen. Het schip bleef schommelen van de nawee, maar...... onze moed en lust begonnen weer te herleven.

De dagen tussen 1 en 8 December waren afwisselend in weersgesteldheid. Op 4 December vereerden we heel bizonder den Patroon van de Missionarissen, den H. Franciscus Xaverius, wiens reliquie we hadden meegenomen en toen brak de 8e aan, het schoonste feest van onze Congregatie, dat der Onbevlekte Ontvangenis. De Lieve Zee Sterre troostte ons, deed ons weer liederen Haar ter eer zingen. De „Maria en Jacoba" snelde over de golven en de zee stond onzen leidsman toe de H. Mis te doen. Was dat geen groot geschenk voor ons op die feestdag?"

We zullen nu in het relaas van Mère Scholastique de volgende dagen, die in weersgesteldheid veel op elkaar gelijken en die over het algemeen zeer gunstig konden genoemd worden, maar overslaan en komen dan aan: „Kerstmis!" „Heerlijke dag" zegt Mère Scholastique. „We stelden ons de Geboorte van den Zaligmaker voor in een arme stal; maar hier aan boord, was de toestand niet veel beter. In een uiterste hoek van de kajuit dienden 2 koffers als altaar, doch het Jezu-kind wilde er geboren worden, om de arme reizigers te troosten en te versterken. Dit Kerstfeest hadden we gehoopt op Curaçao te vieren, doch we brachten de dag genoegelijk en devoot door en zongen en baden, dat het een lust was. Grote troepen reusachtige vissen vergezelden ons en kwamen meermalen boven water. Een troep grijsachtige vogels meldden ons, dat er land kwam.

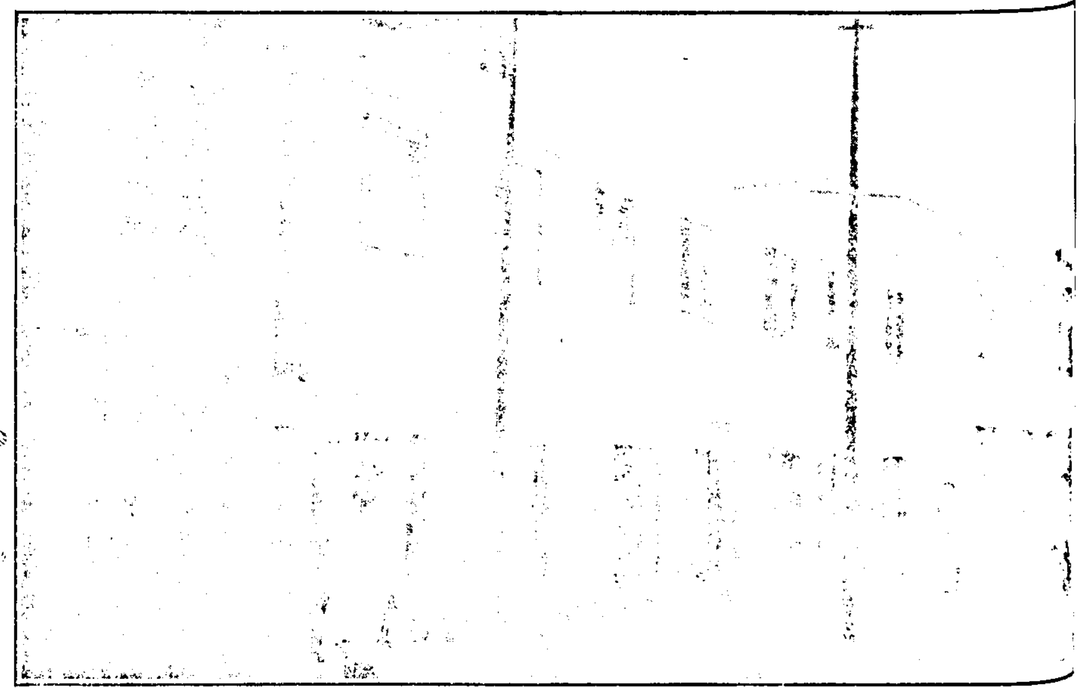
De volgende dag waren van mooi en voorspoedig weer. De 30e kwam men ons meedelen, dat we dicht bij land waren, doch een dikke mist belette ons dat land te zien. Maar, o schrik!! Plotseling steekt er weer een storm op en dàt zo dicht bij land!

„Maria en Jacoba" kon te pletter slaan. Wij gingen naar de kajuit en vertrouwden weer op ons gebed, dat tot op heden niet zonder vrucht was geweest. Hier vooral zagen wij allen de wispelturigheid van de zee, een waar beeld van het menselijk leven.

Niet land duurde deze onheilsbui. Het weer klaarde op, en...... we lagen tegenover „La Guayra", een stad, die ons vertelde van Gods grootheid in de natuur en van de menselijke ellende, die we daar ook meemaakten, al was het maar voor enkele momenten. [Mère Scholastique noemt La Guayra een Columbiaanse stad en dit laat zich verklaren, doordat Venezuela tot 1830 Columbiaans grondgebied was.] De inwoners van deze stad, aldus gaat de schrijfster van de reisbeschrijving verder, zijn allen katholiek, maar ach! wat een treurig en armzalig katholicisme beleven zij, die arme stakkers! Zij kunnen het ook niet helpen, dat er geen arbeiders voor de wijngaard des Heren zijn! Ach, mochten er hier enige van de overvloed van Europese priesters komen, om den armen Zuid-Amerikanen de weg naar de hemel te banen. Wij hoorden de klok luiden, die de bevolking naar de kerk riep en ons Zusterhart popelde van verlangen om erheen te gaan, maar de branding, die zich met woedend geweld op het strand wierp, maakte het voor ons onmogelijk om aan wal te gaan. Wij maakten dus van de nood een deugd, wat we op deze reis dagelijks hadden leren doen.

Toen we stil lagen, want we moesten op zekere afstand van de stijger blijven liggen, kwam er een dokter aan boord, vergezeld van enkele heren, die het schip in ogenschouw namen. Zij staarden ons met verbazing aan en vroegen van welke orde wij waren; het scheen, dat zij de orde van Sint Franciscus kenden en die ook hoogschatten. We waren getroffen bij het zien van deze kleurlingen. Heel de reis hadden we niemand anders gezien dan ons scheepsvolk en nu zijn we omringd van vreemdelingen, die een vreemde taal spreken en ook van andere zeden zijn. We waren in het hete klimaat, het zweet gutste ons van het gelaat; maar komaan, we zullen het den Lieven Heer aanbieden.

We schrijven 31 December, dag vol betekenis voor geheel de wereld! Voor ons op het schip is alles net als de andere dagen. De kok is aan land geweest en brengt fruit uit de tropen mee: Limoenen, bananen, zoete oranjeappels, een veranderingetje voor ons. We zien hele troepen pelikanen langs ons vliegen. En wij, we oefenen ons geduld in hoge mate. Ons dierbaar Curaçao wacht op ons en de onstuimige wateren beletten de „Maria en Jacoba" haar werk te doen. Daar breekt Nieuwjaar aan. We vormen de beste wensen voor onze dierbaren in Nederland en België en sturen die met dit schrijven weg, al zullen ze dan ook veel te laat aankomen. Nieuwjaar is het, dus zal en kan er weer niet gewerkt worden. Een Spaanse commies ligt bij ons aan boord te slapen. Hij moet waken tegen sluiphandel; maar men had gerust het schip leeg en weer vol kunnen maken, hij sliep zó rustig, dat hij zelfs geen tijd had om te eten.

EERSTE WEESHUIS IN DE CONSCIENTIESTEEG.

Nu maar weer een paar dagen geduld oefenen. Toch kunnen de lui op de 4e Januari beginnen met lossen; doch wat is er nu weer? De zee had met haar woelen zóveel zand op de kust geworpen dat het voor de sloepen bijna onmogelijk was er doorheen te worstelen en dan te denken, dat we feitelijk maar op een afstand van twee dagen waren van Curaçao.

We kijken onze ogen uit naar het manoeuvreren van de zwarte bevolking met haar notendopjes, nauwelijks groot genoeg voor twee mensen en ze dobberen ermede op de onrustige golven, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Soms slaken we een gil, we denken de arme mensen in de diepte te zien verdwijnen en doodkalm komen ze weer boven. De volgende dag, om 4 uur 's morgens, is de bemanning met de lossers al druk in de weer. Dit was erg naar de zin van ons allen, totdat we 's middags weer een andere jobstijding vernemen, dat het depôt (wij zouden zeggen „de opslagplaats") voor die middag geen goederen meer wilde aannemen.

Tegen de avond kwamen er 2 Engelse stoomboten hier aan. Een ervan kwam langscheeps liggen en 's avonds had daar een negerconcert plaats, dus iets nieuws voor ons, ofschoon ik in mijn hart toch de voorkeur gaf aan de Europese muziek. Met die muziek kondigden zij het feest van Driekoningen aan en voegden er grote vuren en dans bij met oorverdovend geraas.

Op die grote Driekoningendag konden wij wegens het schommelen van het schip geen H. Mis hebben; alweer teleurstelling! Een ander schip ging naar Curaçao en kon gelukkig onze komst aankondigen, want naar onze mening zou men daar wel wat ongerust beginnen te worden. De 7e zet men het loswerk voort en de Eerwaarde Heer van Roosmalen benut nu de gelegenheid om aan wal te gaan en een uitstapje te maken door en buiten de stad La Guayra. Zijn bevindingen noteerde hij in een brief naar Nederland.

Na een oponthoud van nagenoeg tien vervelende dagen, terwijl we met twee hadden kunnen klaar zijn, lichtten de matrozen het anker en gingen we naar het volgend station „Puerto Cabello" ook een Columbiaanse stad. [Tot 1830 was dit Columbiaans grondgebied geweest.] De bergen verborgen hun toppen in de wolken. Wat een prachtnatuur! Maar...... de bevolking, wel te verstaan de arme bevolking, bewoog tot medelijden. Alweer een bijna geheel katholieke bevolking zonder begrip van godsdienst.

Toen 's middags de allergrootste hitte wat voorbij was, kwam een net heer, die zeer wel aan onzen kapitein bekend was, zijn diensten aanbieden en wilde ons op een wandeling vergezellen. Wij namen het aanbod van dien heer, die zeer goed Nederlands sprak, aan en onze eerste weg was natuurlijkerwijze naar een kerk. We waren nu reeds 66 dagen op zee en dus zal het niemand onder de lezers bevreemden, dat wij graag een kerk binnen gingen.

Mijn hemel, wat een armoede! Wat een teleurstelling! Moest dat een Godshuis zijn? Wat moeten we hiervan denken. Woont hier de Christus in het Tabernakel? Ja, daar in de verte zie ik een brandende Godslamp en we knielden neer om onzen Heer te aanbidden. Armoede, slordigheid, zorgeloosheid, dat alles sprak ons van de grote nood aan Priesters. Op onze navraag bleek, dat hier één enkele priester stond voor de bediening van twee kerken en voor de geestelijke verzorging van duizenden zielen. En, hoorden we verder, het Gouvernement staat niet meer priesters toe.

Is het dan te verwonderen, dat door onwetendheid en dus ook door koelheid en onverschilligheid de Godsgebouwen zo verwaarloosd werden? We moeten dan eigenlijk nog verwonderd staan, als we horen, dat de voornaamste kerkelijke plechtigheden als dopen en begraven nog vervuld kunnen worden.

Maar wat ons op dat moment nog het meest ergerde, dat was een begrafenisplechtigheid, die we en pas meemaakten. De kerk liep vol èn de begrafenis èn om de vreemds tige mensen in het zwart te bekij Zelfs honden en andere dieren had vrije toegang. Men lachte en pra sommigen zelfs maar half aangek en zonder de minste eerbied, de alsof ze in geen kerk waren; scheen het, dat de Zusters hen eer inboezemden. Na een poosje kwam Pastoor opdagen. Wij konden hem verstaan, want hij sprak Spaans; d de Eerwaarde Heer Van Roosma sprak met hem in het Latijn. De P toor bood onzen Eerwaarden Re aan Mis te lezen doch onze Eerwa de Rector voelde er niets voor van dit aanbod gebruik te maken. E delijk begon de Pastoor de lijkplecht heid (wat wij hier „Respons" zou noemen). De dode was een meisje 22 jaar, die geheel in het wit en gens de laatste mode getooid, in open kist lag.

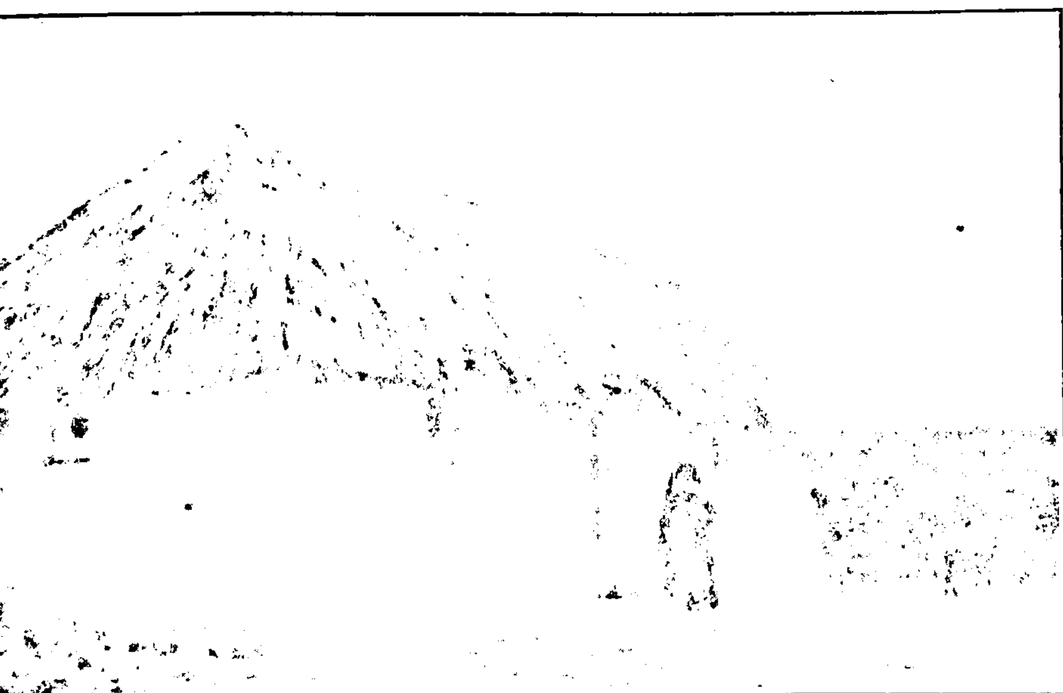
Het jeugdige lijk maakte diepe druk op ons, maar meer ontstelden door de koude onverschilligheid, wa mede deze plechtigheid verliep en ze verbazing steeg ten top, toen we merkten, dat niemand een enkel ge deed. De priester prevelde enige verstaanbare gebeden en toen dit kl was, werd de kist voor onze ogen een steen gesloten. Eén priester v 2 kerken, kregen we te horen en v scheidene duizenden zielen. Wat m er dan van de godsdienst terecht men? En het Gouvernement wil meer toestaan. Arme mensen!

Wat zouden we te Curaçao aant fen? Heer, zend arbeiders naar wijngaard! Beters konden wij niet v gen. De zielen verhongeren door wetendheid! Van de kerk bracht o geleider ons naar het kerkhof; da voor moesten we midden door de st We hadden veel bekijks en veel langstelling. Ik geraakte door een k ne onvoorzichtigheid met mijn voe een doornstruik, doch ogenblikke kwamen er twee van die schone zw vrouwen om mij de doornen uit de v te trekken. En zij waren zo voor mend, dat ze alles uit de weg ruimd wat ons maar enigszins kon hinder We kwamen dan aan de begraafpla een groot vierkant veld door een m omgeven, niets meer!

Bij het teruggaan naar boord wer wij door deze vriendelijke schare mensen gevolgd en het bleek uit a dat er wel godsdienst in de men leefde; maar die werd niet levendig houden. Toen we vermoeid terugk men, was men nog druk bezig met den en lossen en wij maakten ons lukkig bij de verzekering van den pitein, dat indien er niets tussen kw wij na twee dagen te Curaçao zou aankomen. Op diezelfde dag kwam Puerto Cabello voor het eerst stoomboot aan uit Engeland. De ge stad kwam op de been om dat schip zien en meteen werden wij, Zust heel de dag door bekeken als wond mensen. Men dacht, dat wij Engel waren en men wilde niet geloven, wij van Nederland kwamen. Einde waren we aan 11 Januari gekomen, vóóravond van onze aankomst te raçao. Alle handen waren aan het w en blijdschap lag op aller gelaat. kapitein moest zijn zeemanstalent bruiken om klippen te vermijden, hier en daar waren en tengevo daarvan ondervonden we weer alleronaangenaamste geschommel het schip, ofschoon het niet gevaar was. We gingen blij slapen en ja! **de 12e 's morgens om 9 uur zagen land op een afstand van drie uur.**

MÈRE MARIE VINCENTIA.
Algemeen Overste van de Zuster
van Roosendaal.

EEN ZUSTERHUISJE UIT DE EERSTE TIJDEN.